

Lieve gemeente,

Ik las een interessant stuk over wilde ganzen met het oog op onze gemeente als Godsgezin. Deze ganzen vliegen altijd in een formatie, de bekende V-vorm. Er is onderzoek gedaan naar deze manier van vliegen. Het blijkt dat de vleugelslag van een voorganger een liftend effect heeft voor de vogel meteen erachter, ze nemen elkaar mee. Dit bespaart energie, zodat de groep zo'n 70% meer afstand kan afleggen. Mooi als we elkaar meenemen, niet alleen in de auto, maar ook op de levensreis.

- Als een gans uit de formatie valt, doet hij zijn uiterste best er weer in terug te komen. Het vliegen in formatie is veel gemakkelijker dan alleen.
- Als een vogel die voorop vliegt, moe wordt, dan laat hij zich – net als bij wielrenners – terugvallen en neemt een ander de koppositie. Een mooi beeld bij wisseling in kerkenraad, wijkteams en commissies.
- En u hebt vast wel gehoord dat deze wilde ganzen snateren tijdens het vliegen. Waarom doen ze dat? Het blijkt dat het de ganzen zijn die achteraan vliegen. Ze hebben de meeste adem. Het lijkt een stimulerende functie te hebben. Ze bemoedigen dus de beesten vooraan: zo van, zet' em op! Raak' em goed ! Dus wie achterin de kerk zit, weet wat hij mag doen.

We zijn als kerk ook met elkaar onderweg. De Here Jezus zegt: let op de vogels in de lucht. Wij gaan God nog veel meer aan het hart. Zoek God en Gods rijk. Laat dát het centrum van je leven zijn.

Het thema is **We zijn als gemeente met elkaar onderweg.**

1. U groeit gericht op Jezus.
2. Uw taak is priester-zijn.
3. Uw doel is God grootmaken.

Ad. 1 U groeit gericht op Jezus.

We zijn een geestelijke gemeenschap. Je kunt een gemeente beschrijven als een sociologische groep met bepaalde gewoonten, met , naar afkomst en ontwikkeling en in welke mate in te schalen als behoudend of vernieuwend, gereformeerd of evangelisch. En als je dat hebt gedaan, heb je dan alles van een gemeente gezegd? Nee, naast een menselijk gebeuren is de gemeente een goddelijk, geestelijk gebeuren. Een gemeente vertegenwoordigt iets van God, heeft dimensies van een nieuwe wereld, de wereld van Jezus Christus, Gods zoon, die deze oude wereld binnentreedt. Door berouw en bekering verandert en vernieuwt Gods Geest mensen in de kern van het leven en vervolgens meer en meer in gewoonten en levensdoelen. Daardoor vervagen aardse belangen en beginnen geestelijke belangen te groeien. We verwachten minder van onszelf, van mensen en meer van God. Soms een pijnlijke les. We leren meer vooruit te kijken met hoop en minder terugkijken op het verleden.

De apostel Petrus legt dit uit als een groeiproces. Hij gebruikt daarvoor in vs. 2 de uitdrukking “opwassen tot zaligheid”. Wat is dat? Opwassen, daar zit in: groeien, zoals kinderen groeien in lengte, in gewicht, in motorisch beweging, in woordenschat, enz. Groei, als ouders houdt je dat goed in de gaten. Je hebt allerlei curves en tabellen om te zien of je kin op schema ligt, de normen haalt.

Hier gaat het om geestelijke groei. En wat is hier het schema, de norm? dat wordt hier omschreven met “soterioa”, “zaligheid, heil”. Dat woord komt van een titel van de Here Jezus, namelijk Soter: Heelmaker, Redder, Zaligmaker.

Hij is onze Heelmaker, vol-maker, compleet-maker. Hij maakt zalig. Wat is dat?

Drie betekenissen:

- gered van een grote ramp.
- In de hoogste mate aangenaam.
- Gelukkig, verbonden met Jezus, hij is de Zaligmaker.

Hij maakt het!

Door in Hem te geloven krijgen we deel aan het nieuwe van God, en – vs 3 – gaan we proeven, voelen, testen hoe goed God is; Test het uit!!

Even iets over het groeidieet en het groeiproces.

Waar groeit uw geest van? Van redelijke, onvervalste melk, zegt Petrus. Hier komt het beeld naar voren van een baby die drinkt. Zo'n baby drinkt alsof zijn leven ervan afhangt. Het ruikt de moeder en huilt tot het melk proeft. Ik heb me vaak verbaasd over de zuigbehoefte en zuigkracht van een kind. In wat voor heftig tempo ging er een fles van 150 ml in.

En wat zit in melk alles voor de groei, voor de bescherming, voor de ontwikkeling.

En wat groeit zo'n kind.

Petrus brengt hier twee dingen over de geestelijke groei:

- dat is een verlangen om te groeien
- dat is een gaan naar Jezus Christus.

Eerste het tweede. De achtergrond van dit beeld is Jesaja 55:1 : “O, alle dorstigen, komt tot de wateren, en u die geen geld hebt, komt, koopt en eet; koopt zonder geld en zonder prijs wijn en melk”.

Het beeld van God in Jesaja verschuift hier naar Jezus Christus. Vs 4 – Komt tot Hem, de levende steen, Jezus Christus.

Ontvang Hem!

Richt je op Hem!

Mooi met een lied als:

Heer, ik kom tot U, (tekst uit 1 Petrus 2)
Neem mijn hart, verander mij!
Want Heer, ik heb ontdekt,
Dat als ik aan Uw voeten ben,
Trots en twijfel wijken door de kracht van uw liefde.

Dan groei ik,

Dan laat ik mij liefhebben.

Dan ontvang ik uit Christus handen en hart Zijn liefde, Zijn kracht.

Die melk is vooral de bijbel. Die is redelijk te begrijpen en onvervalst, alle ophef over de waarheid van de bijbel rond de Davinci Code ten spijt. De bijbel is geen thriller met een spannend plot; waarvan een rechtbank de autorisatie zou moeten aantonen. De kern van de bijbel is – even een ander beeld – een rots, een irritante, niet te bewegen rots. Daar breekt je harde hart – tot je geluk- eens goed op stuk en steeds weer opstuk.

Of je wilt erom heen m tot je ergernis te ontdekken dat je bij je omtrekkende bewegingen je steeds weer stoot aan deze rots.
Dan het eerste. Het zijn beelden, die ons willen brengen bij Jezus Christus met een verlangen. Het is hier zelfs een opdracht: verlangt als kinderen naar een goed groeideet.

Doet u dat? Doe jij dat? Verlangt u naar groei?

Het is geen optie, maar een opdracht. Het mooie is dat de realisatie in handen van de Heilige Geest ligt. Vraag Hem! Bidt: geef mij dit verlangen!.

Nog iets over het groeiproces. Naast voeding is opvoeding van belang, ook in het geestelijke groeiproces. In vs 1 noemt hij zaken, die we moeten afleren, opschorten. Het staat er heel radicaal. "Legt af". Net als wanneer je nieuwe kleren aandoet, dan doe je eerst je oude uit.

Petrus noemt 5 dingen die we moeten afleggen:

Kwaadwilligheid, dat is slechtheid.

Bedrag: zaken anders voorstellen.

Huichelarij: je beter voordoen.

Afgunst: ik wil wat jij heb.

Roddel: de naam van iemand noetm op niet opbouwende wijze.

Dit zijn groeiremmers. Hoe zullen we hiermee omgaan?. We moeten dit niet verminderen, beperken maar er mee afrekenen. Ons ervan ontdoen, uittrekken, bij de vuilnis doen. Brengt het bij de Here Jezus. Zeg: hier het!. Ik kan er geen kant mee op. Neem mijn hart, verander mij!

Ad 2. Uw taak als priester zijn.

Als gemeente zijn we een nieuwe gemeenschap. We hebben samen iets van God in ons midden. Iets van de nieuwe wereld, die deze oude wereld binnentreedt. En daarbij zijn we geen passieve groep, zo van: als ik maar op mijn plekje in de kerk zit, en mijn financiële bijdrage geef, dan zit het wel goed. U zit hier vel goed, daar niet van!

Petrus zegt in vs 5: "U bent een heilig priesterschap! U, gemeenten in de verstrooiing, Pontus, Galatië enz, die Gods naam aanroepen". En dan komt het bij ons,

Wij zijn een heilig priesterschap, wat is dat?

Een team van dienstdoende priesters. Wat doen die? Dan maken we een stapje terug naar het Oude Testament. Priesters waren veel in de tempel te vinden om 1) te offeren, 2) tezingen, 3) te bidden en 4) onderwijs te geven.

Ze offerten diverse offers bij diverse gelegenheden; offers tot verzoening, tot lof op God offerts, enz. Na de komst van Jezus Christus is HET offer gebracht en zijn andere offers niet meer nodig.

Dus dit onderdeel komt te vervallen voor moderen priesters? Nee, dan zegt Romeinen 12:1 dat we ons leven, onszelf zullen opofferen.

"Broeders en zusters, met een beroep op Gods barmhartigheid vraag ik u om uzelf als een levens, heilig en God welgevallig offer in zijn dienst te stellen, want dat is de ware eredienst voor u".

Wat is onze redelijke godsverering? Hoe dienen we God op passende wijze?

Paulus: opofferen: Door zelfverloochening.

D.i.: door ons volkomen te richten op Jezus Christus, als ons ijkpunt voor ons leven. Petrus haalt hierbij Psalm 118 aan over een hoeksteen, een ijksteen, waar het bouwwerk aan afgemeten werd. Maar de vaklui diskwalificeerden deze hoekstten. De Here Jezus gebruikt andere schema's en normen dan deze oude wereled. Wat groot is, slin, estetiesch, schitterend en machtig tellen voor Hem nief of niet zo. En dat is soms knap irritant. Dat is niet leuk, niet comfortabel of logisch.

En toch is Hij norm in Gods nieuwe wereld. Niet iets is nom, iemand niet onpersoonlijk, maar persoonlijk!

En Hij is niet alleen norm; Hij is Heer. En Hij vraagt gehoorzaamheid, geen multiple choice, zo van kies uit:

1. Een minder leuk klusje.
2. Ik weet het niet.
3. Zelfverloochening.
4. Bel me volgende week terug.

Jullie zijn een heilig priesterschap:

- Waar is je agenda?
- Waar zijn de sleutels van je huis?
- Waar zijn de sleutels van je auto, je kluis?

En de Here Jezus neemt ze niet over, maar zegt: Hoe kun je het gebruiken bij je taak als priester.

Priesters zorgen en bidden. Ik ga daar nu niet op in. Zorg en bidt, thuis, in de kerk.

Priesters gaven onderwijs. Jullie zijn een heilig priesterschap. Een team van dienstdoende priesters.

Hoe zit het in ons gezin? Als kerkenraad lopen we geregeld tegen het punt op dat ouders weinig betrokken zijn bij wat we voor de jeugd doen aan onderwijs en gesprek. Nu hoeft dat niet te betekenen dat u er niet mee bezig bent. Toch vragen we het ons wel af.

Bent u met uw gezin een leerling van Jezus Christus?

Geeft u een helder en concreet voorbeeld?

Durft u het uw kinderen te vragen?

Durft u het God te vragen?

Vs 9 omschrijft de gemeente met een aantal kwalificaties. Hier komt een variant op vs 5 voor krachtige herhaling. Jullie zijn, zegt Petrus, een koninkrijk van priesters. God is koning, en wie gedoopt is, die wordt aangesteld tot priester. Dat is wat we noemen "het priesterschap van alle gelovigen". Wie gedoopt is, is priester, in onze termen, wie gedoopt is, is predikant. Die draagt een overtuiging mee en geeft daar handen en voeten, stem en oor aan.

Laten we eens kritisch naar ons functioneren als gemeente kijken, en dat voor Gods aangezicht. Help ons als kerkenraad eens doorde positieve en kritische punten op een rij te zetten.

- Wat gaat goed?
- Wat kan beter?
- Wat moeten we opstarten?

Ad 3. Uw doe is God grootmaken.

Petrus helpt ons met de formuleren van onze identiteit en doelen. Jullie zitten in een speciale selectie, zegt hij (vs 9). Jullie zijn een heilige – een apart gezette natie – een volk dat God zich verworven heeft. Wie gelooft in Jezus Christus is niet van zichzelf, die is van Jezus Christus en Hij bepaalt dan het doen van ons leven. Daar hoeven we geen kromme tenen bij te hebben. Dat geeft ons een diepe levensvervulling, een bereiken van onze bestemming.

Petrus omschrijft het doel met: “de grote daden van God Verkondigen”. Dan heeft hij het dus tegen gewone gemeenteleden Ik, arme ziel? Gods grote daden enz.

Voor “daden” kun je ook deugden vertalen: vertellen over Gods deugden. God is liefde, vrede, heilig, recht, genadig, vriendelijk. Laten we dan niet vergeten dat de bijbel Gods deugden wil verenigen met die van ons. Weest heilig, want God is heilig. Weest vreedevol, want God is vrede; weest recht, want God is recht, enz.

Nu, dan zijn we bij de positieve kant van :

Legt dan af, oude plunje uit, nieuwe aan.

En denk dan aan de wilde ganzen. Vlieg in formatie, wissel elkaar af, snater van achter af.

We zijn als gemeente met elkaar onderweg

1. U groeit gericht op Jezus.
2. Uw taak is priester-zijn.
3. Uw doel is God groot maken.

AMEN.